

6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι. -Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

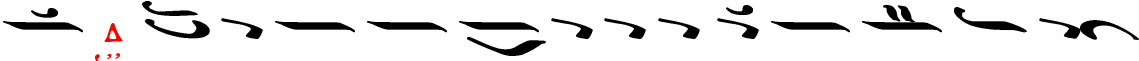
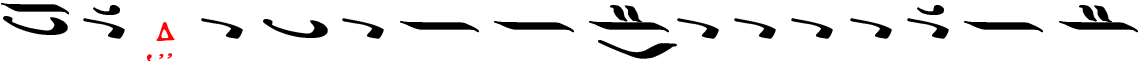
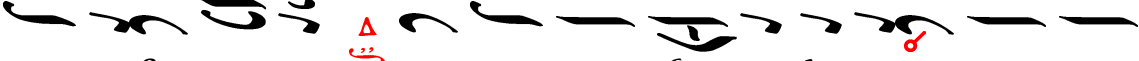
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον.

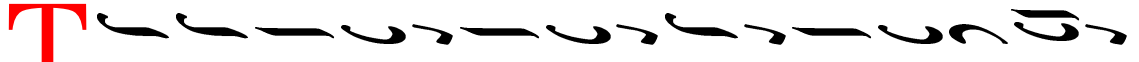
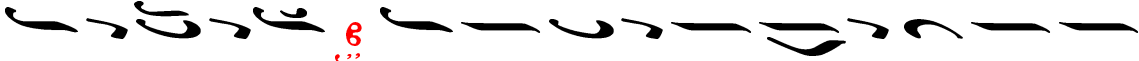
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι. -Θ.

Τ ων 8 ρα νι ι ω ων στρα τι ων Αρ χι στρα
τη γε $\frac{4}{2}$ δυ σω π8 8 με εν σε η μεις οι α να ξι
οι $\frac{4}{2}$ ι να ταις σαις δε η σε ε σι $\frac{4}{2}$ τει χι σης η

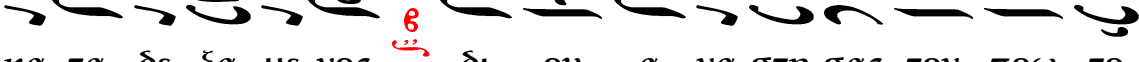

 μας  σκεπη των πτερυγων της αυλας

 δοξης  φρουρων η μας προσπιπτο ο ντασ εκτενως

 και βοωντας  εκ των κινδυνων λυτρωσαι η

 μας  ως ταξι αρχηστων ανωδυναμεων 

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.


 Το απαίω νος αποκρυφον και Αγγελοις αγνω

 στον μυστηριον  δια σου Θεο το κε τοις επι

 γης πεφανερωται  Θεος εν ασυγχυτω ενωσει

 σαρκου μενος  και Σταυρον εκουσι ως υπερημων

 καταδεξαμενος  δι ου αναστησας τον πρωτο

 πλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας ημων


 ων 

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν ἀϋλῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θείε· πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥῦσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἅει ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἵτησαι ζωὴν, τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς

ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου,

μεθ' οὓς, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταβασίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῇ εἰς 7', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. ᾠδὴ πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας

τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων νόων.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον τοῦ ἀνυμνήσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰὲν περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἄλλος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῇ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὕμνολογήσωμεν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὥσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαὴλ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιστάσις σου θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου

σαφῶς, ἁμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Δόξα.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ διηνεκῶς ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σῶζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφους.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφ' ἑσέων ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὤδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχῃ πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θεῖος κῆρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαήλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκείθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδὲ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγαίς, θεωρία ἀνεβόα· Τί νῦν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ κατέστηκας· χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Δόξα.

Ἀπαγωγῇ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιήλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακούμ δὲ Ἀχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυῖδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου,

χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῇ σου δόξη,
δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες,
τὴν θείαν σου σήμερον ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαήλ
Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου θαύματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως
Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ
ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην
πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία
Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν
σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις
Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ,
καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἵτησαι καὶ τὸ μέγα
ἔλεος, * ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν
οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι, ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν
ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ'
ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι
ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι, * ὁ τῶν Ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου
θαύματος ἐν Κολοσσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου
Μιχαήλ. (311)

Στίχ. ᾠφθης, Μιχαήλ, Νῶε σῶ ναῶ νέος,

Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἔκτη.

Φθόνῳ τηκόμενοι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ ναῷ τοῦ
ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ἄνδρες ἐλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγύθεν
ποταμὸν ἐβουλεύσαντο κατὰ τοῦ ναοῦ στρέψαι, ὥστε καὶ τὸν λαὸν
κατακλῦσαι καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχιππον,
ἀπολέσαι. Φανεῖς δὲ καὶ μόνον ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος καὶ θαρρῆν

ἐγκελευσάμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάβδῳ τὴν πέτραν, καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, ἐξ ἐκείνου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁρᾶται χωνευόμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔκτοτε ἡ Πόλις αὕτη τῆς Φρυγίας μετωνομάσθη εἰς «Χῶναι», καθ' ὅτι ἐν αὐτῇ «ἐχωνεύθη» πρὸς γῆν ὁ ποτάμιος ῥοῦς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαραπάβονος τοῦ βουλευτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ξίφει τελειωθέντος. (†250)

Στίχ. Βέλτιον οὐδὲν ἄλλο βουλεύσῃ τάχα,

Τοῦ μαρτυρῆσαι Σαραπάβων ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Καλοδότης ἐν Αἰγύπτῳ. (†256)

Στίχ. Καλοδότῃ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμόλου (†107-115) καὶ Μακαρίου τῶν ἐν Μελιτινῇ. (†312)

Στίχ. Τμήθησαν Εὐδόξιος, Ῥωμόλος, Ζήνων

Καὶ Μακάριος· μακαριστοί, τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμόλος ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφαλὴν ἀφηρέθη, χιλίους ἐπὶ μυρίοις χριστιανοὺς χώραις τισὶν ἐξορίᾳ παραπεμφαμένου καὶ πικρῷ θανάτῳ ὑποβαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ Εὐδόξιος, τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξεναγήσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ φεύγειν συμβουλευσάντων, οὗτος γυναικός, τέκνων, οἰκείων, οἴκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ ἡγεμόνι Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἣτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ κόμητος ἀρχῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελὼν, τῷ προσώπῳ τοῦ ἄρχοντος ἀπερρίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιεστὼς ὄχλος τοῦ καταλόγου παντός, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἴτα, ταθεὶς ἐκ τεσσάρων ὁ θεῖος Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευρὰς καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι κελεύεται. Καὶ ἐπεὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφεὶς ἐκεῖθεν ὁρᾷ· καὶ ὧν ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελευταίαν ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδακρύσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἔμνημον τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορίᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι.

Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχών, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν ἀποτέμενεται μετὰ τοῦ φιλάτου αὐτοῦ Ζήνωνος, ᾧ, κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμόν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆναι· ὃ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁγίων Μαρτύρων.

Ἐπτά δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ὄναρ ἐπιστάς τῇ συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει αὐτῇ εἰπεῖν τῷ Μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσαι τοῖς εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτέμενεται κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν τεσσάρων καὶ χιλίων στρατιωτῶν μαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων. (†312)

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῇ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,

Καὶ τετράς ἀπλῇ, συντελευτῶσι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος,

Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ οἱ μοναχοὶ Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἅγιοι Ἀνδροπελαγία καὶ Θέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.
Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
ᾧδουσιν ἅμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.
Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβῃ.
Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύο,
Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.
Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.
Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.
Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως διεβλήθησαν ὡς χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ, τῷ ἄρχοντι Ἀλεξανδρείας. Παραστάντων οὖν τῶν Ἀγίων, καταπλαγεὶς Οὐαλέριος τὸ στεῆρόν αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφώνησε. Καὶ οὕτω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Στίχ. Ἐν οἴκῳ εἰς τὸ Δεύτερον, Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
τιμήσωμεν ἐγκαίνια Δεσποίνης Θεοτόκου.
Σκηνὴν ἀγιάζουσι νῦν ἐγκαινίοις,
Τῆς τὴν βροτείαν φύσιν ἐγκαινισάσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐγουστίνου, Σαγκτιανοῦ καὶ Βεάτης (Beata), τῶν ἐξ Ἰσπανίας, μαρτυρησάντων καὶ ἐν Σενόνῃ (Sens) τῆς Γαλλίας, ἔνθα καὶ τιμῶνται. (†273)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Πετρωνίου, ἐπισκόπου Βερόνης ἐν Ἰταλίᾳ. (~†450)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀράτορος (Arator), δ' ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μακκαλίνου (Maccallin), ἐπισκόπου Λούσκ (Lusk) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†497)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δονατιανοῦ (Donatian), Πρεσιδίου (Praesidius), Μανσουέτου (Mansuetus), Γερμανοῦ (Germanus), Φουσκούλου (Fuscus) καὶ Λαέτου (Laetus), ἐξορισθέντων τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ Οὐνερίχου, ἀρειανοῦ

ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐλευθερίου, ἡγουμένου τοῦ ἁββαείου Ἀγίου Μάρκου ἐν Σπολέτῳ τῆς Ἰταλίας. (~†590)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φαύστου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀγίας Λουκίας ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. (~†607)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καγνοάλδου (Cagnoaldus), ἀδελφοῦ τῶν ἁγίων Φάρονος καὶ Φάρας, Γ' ἐπισκόπου Ἀλαουδούνου (Alaudanum, Laon) ἐν Γαλλίᾳ. (~†635)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Βέγας (Beya, Bega), ἀ' ἡγουμένης Κοπελάνδης (Copeland) ἐν Κουμβρίᾳ (Cumbria) τῆς Ἀγγλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φήλικος (Felix) πρεσβυτέρου καὶ Ἀουγεβέρτου (Augebert) διακόνου, ἀποσταλέντων εἰς Καμπανίαν, καὶ ἐκεῖ κτανθέντων ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάγνου (Magnus, Magnoaldus), φωτιστοῦ Ἀλλγοβίας (Allgovia, Allgäu) ἐν Βαυαρίᾳ. (~†750-772)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Λυγερῆς, τῆς καλλιπαρθένου Χιοπολίτιδος, ὑπὲρ ἀγνείας καὶ πίστεως Χριστοῦ μαρτυρησάσης. (†1822)

Στίχ. Λυγίσασ' οὐδόλως προσβολῇ ἀκολάστῳ,
Νῦν κατοικεῖς Λυγερὴ τὸν πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μαξίμου Σάντοβιτις, τοῦ πρεσβυτέρου ἐν Ζντένια τῶν Καρπαθίων. (†1914)

Στίχ. Ζωὴ ἐμὴ ἡ φίλη Ὁρθοδοξία,
Ἐβόα Μάξιμος τοῖς φονευταῖς θνήσκων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ὥδῃ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις

αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
 ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
 μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τμ μν στη ρι ου πα ρα
 λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
 ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
 κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
 τος και στε ρε ω ω μα

ὥδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
 ας σθ το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
 σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὥδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
 η μων

ὥδῃ 5'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ρα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ αρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς 8 8 τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὥδῃ 5'

E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
 β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γας ο μωστρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
 μι ον αλ λα ντη χαν τι δρο σο βο λω Πνευμα α τι
 πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
 μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη
 τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτέραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

ὥδῃ θ'

Μ υ σ τ ι κ ο ς ε ι Θ ε ο τ ο κ ε ε π α ρ α δ ε ι σ ο ς
α γ ε ω ρ γ η τ ω ς β λ α σ τ η σ α σ α Χ ρ ι σ τ ο ν υ φ ο υ
το τ ς α υ ρ ς ζ ω η φ ο ο ρ ο ν ε ν γ η π ε φ υ τ ς ς ρ γ η
τ αι δ ε ε ν δ ρ ο ν δι ο υ ν υ ν υ ψ ς μ ε ε ν ς π ρ ο σ κ υ
ν ς ς ν τ ς α υ τ ο ν σ ε μ ε γ α λ υ ν ο ο μ ε ν

Ο δι α β ρ ω σ ε ω ω ς τ ς ξ υ υ υ λ ς τ ω γ ε
ν ει π ρ ο σ γ ε ν ο μ ε ν ο ς θ α ν α τ ο ς δι α ς α υ ρ ς κ α
τ η η ρ γ η τ αι σ η μ ε ρ ο ν τ η ς γ α ρ π ρ ο μ η τ ο ρ ο ς η π α
γ γ ε ν η ς κ α τ α ρ α δι ι α λ ε λ υ τ αι τ ω β λ α σ τ ω
τ η ς α γ ν η η ς Θ ε ο μ η τ ο ρ ο ς η ν π α σ αι αι Δ υ
ν α α μ ει ς τ ω ν ο υ ρ α ν ω ω ν μ ε γ α λ υ ν ς σ ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ♪ Βου - θ.

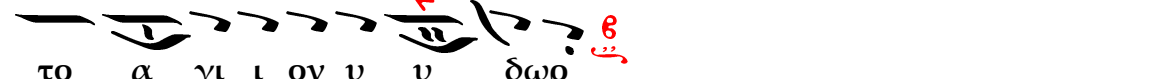
Α θ ρ ο ι σ θ η τ ε κ αι ι ι δ ε τ ε η αν


 θρω ω πο ο της α α πα σα θε α σα σθε ξε νον

 θα α αυ μα το τε λε σθεν ε εν ταις Χω ω ναις

 Μι χα ηλ ο α σω ω μα τος ρα βδω την

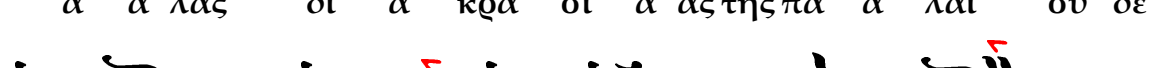
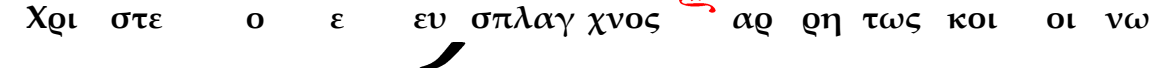
 πε ε τραν ε ερ ρη ξε και πο τα μς η κο ον

 τι σε κα τερ χο με νς α τα α κτως ε πι

 το α γι ι ον υ υ δωρ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.


 Ε ι κο νος ης με τε ε λα βον θε ρη γι ι

 κω ως της κρει ειτ το νος ε ξω σθην οι μοι οι ο τα

 α α λας δι α κρα σι α ας της πα α λαι συ δε

 Χρι στε ο ε ευ σπλαγ χνος αρ ρη τως κοι οι νω

 νη η σας μοι τχ χει ρο νος με τει ει λη φας και

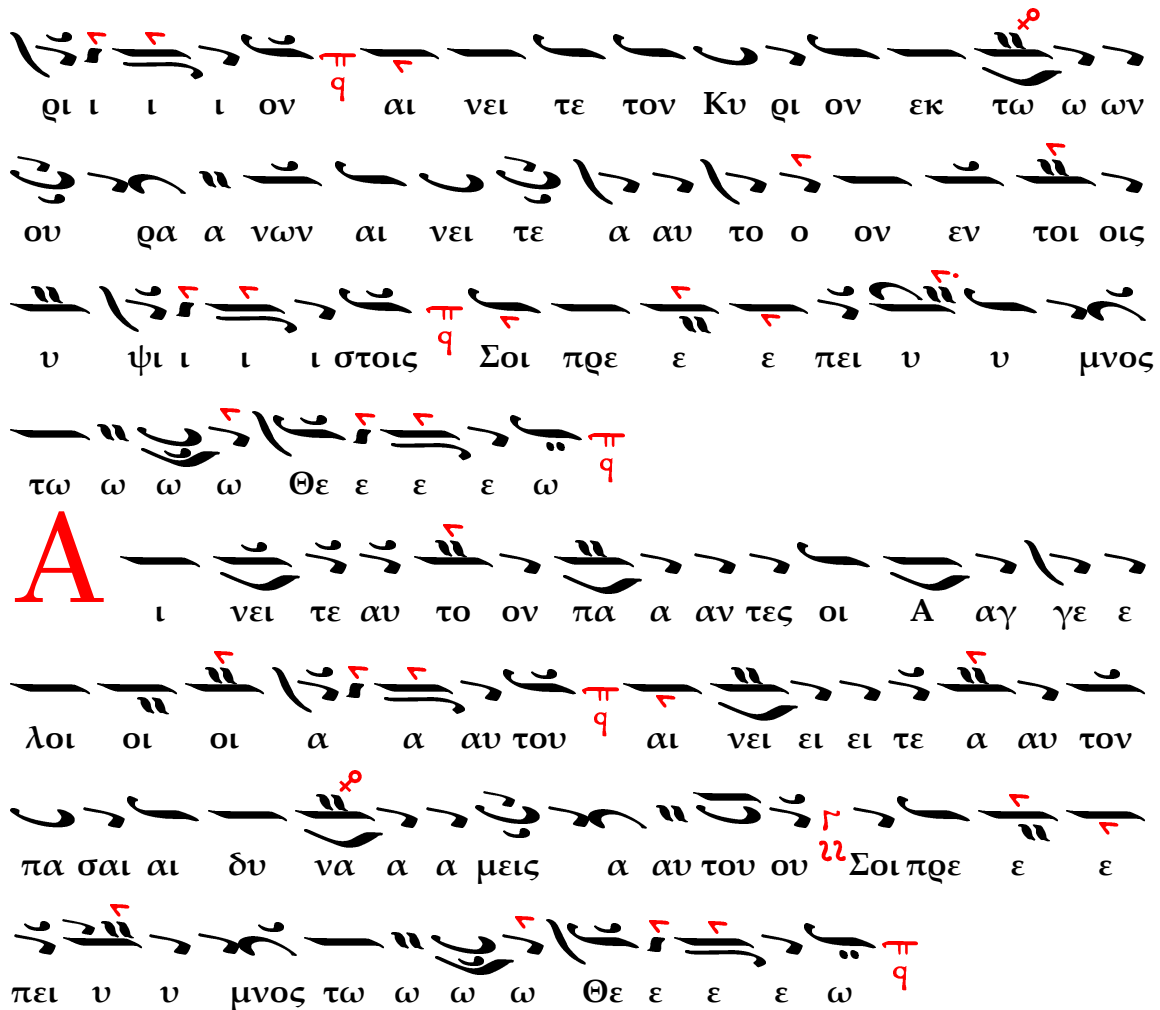
 νο ποι η σας Σω τη ηρ με παρ θε νι κων ε εξ

 αι μα α των

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ


 Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ



Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναῖδιος Λόγος ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

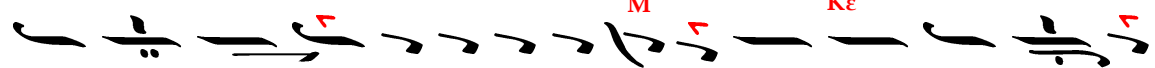
Τῶν ἄσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

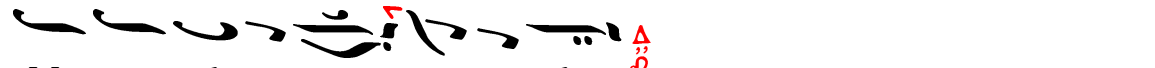
Δόξα.

Ἦχος Πά ρ

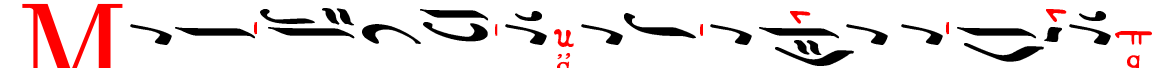
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Ο ο που ε πι σκι ι α σει η χα α
ρις σου ου αρ χα α αγ γε ε ε ε λε ε κει θεν
του δι α α βο ο λου δι ι ω ω κε ται αι η η
δυ υ υ υ υ να α α α μισ ου φε ρει γαρ
τω φω τι ι σου προ σμε ε ε ε ε νειν ο πε ε
σω ω ων Ε ε ω σφο ο ο ο ρος δι ο αι αι
του με εν σε τα πυρ φο ρα αυ του ου βε ε ε ε ε
λη τα καθ η μων κι νου ου με να α Α α πο
ο ο ο ο σβε ε ε ε σον τη με σι ι τει
α α σου λυ τρου με νος η η μα α ας εκ

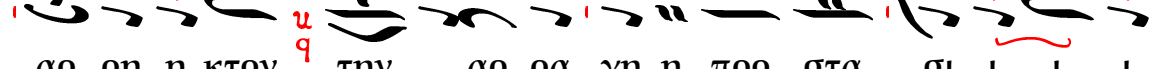

 τω ων σκαν δα ἅ α λω ων α α αυ του α

 ξι υ υ υ υ υ υ υ μνη η α ξι υ υ

 μνη η τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε
 Πα

 Μι χα ηλ αρ χα αγ γε λε
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.


 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

 αι ω ω νων α μην

 Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος

 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

 αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

 αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η

 μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα ρ


 Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε
δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α
την με γα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^u_q

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'}₂₂ και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^{ν'}₂₂
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^u_q

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας ^u_q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ερων η μων ^{ν'}₂₂ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην ^u_q

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{ν'}₂₂ κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^u_q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ ^u_q (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^{ν'}₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{ν'}₂₂ ι ασαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρ
τον Σοι ^{υ'}₉

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{ν'}₂₂
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου ^{υ'}₉

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως ^{υ'}₉

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε ^{υ'}₉

Α γι ος ο Θε ος ^{ν'}₂₂ Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν'}₂₂ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ'}₉ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ'}₉

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'}₂₂ και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{υ'}₉

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ'}₉

Ἀσματικόν. ̲̅χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν'}₂₂ Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^u_q Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^u_q

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ̲̅Ηχος ⁴_Δ Δι - ϑ

T ων ς ρα νι ι ω ων στρα τι ων Αρ χι στρα
τη γε ^Δ₂₂ δυ σω πρ ς με εν σε η μεις οι α να ξι
οι ^Δ₂₂ ι να ταις σαις δε η σε ε σι ^Δ₂₂ τει χι σης η
μας ^Δ₂₂ σκε πη των πτε ρυ υ γων της α υ λδ σδ
δο ξης ^Δ₂₂ φρδ ρων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως
και βο ω ντας ^Δ₂₂ εκ των κιν δυ νων λυ τρω σαι η
μας ^Δ₂₂ ως τα ξι αρ χης των α νω Δυ να με ω ω
ων ^Δ₂₂

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκῆς Σωτηρῶ
σόν ἡμας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (119' 1)

Σωσόν ἡμας Υἱεε Θεοῦ οὐ ἐν
ἀγαθῶν ἡμεῶν θαύματος ψαλλόντας σοι ἀλληλῶ
8 ι α

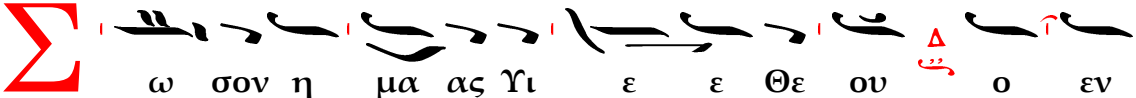
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (119' 1)

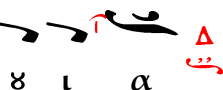
Σωσόν ἡμας Υἱεε Θεοῦ οὐ ἐν
ἀγαθῶν ἡμεῶν θαύματος ψαλλόντας σοι ἀλληλῶ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (119' 4)

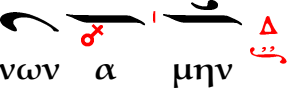
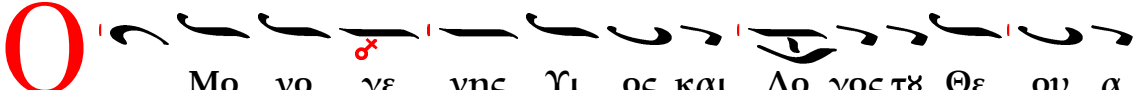
Σωσόν ἡμας Υἱεε Θεοῦ οὐ ἐν
ἀγαθῶν ἡμεῶν θαύματος ψαλλόντας σοι ἀλληλῶ
8 ι α

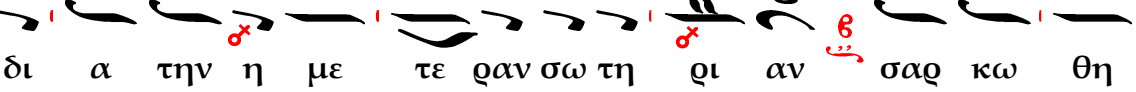
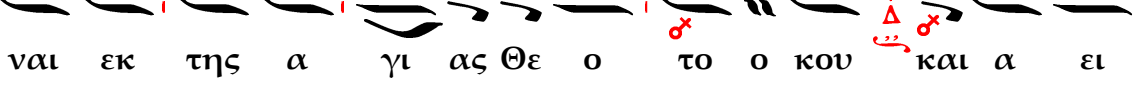
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (119' 5)

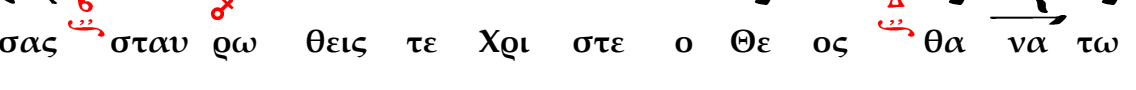
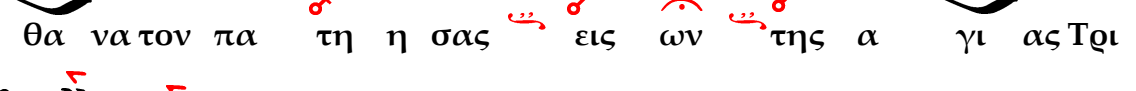
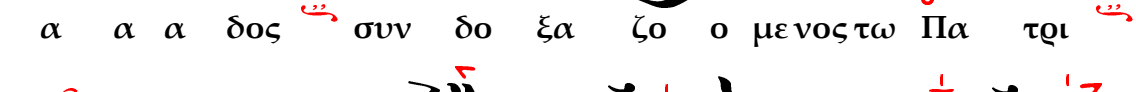
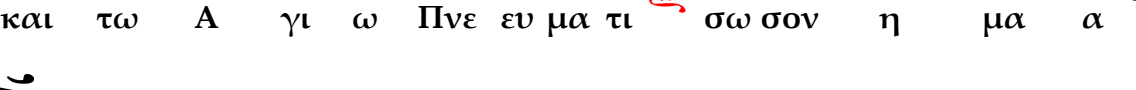

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.


 αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

 νων α μην

 Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

 παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος δ'. Ὕμνος τριῶν παίδων.

Στίχ. α'. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. β'. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. γ'. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. Θ.

Των ὁ ρα νι ι ω νων στρα τι ων Αρ χι στρα
τη γε Δ δυ σω πρ ὁ με εν σε η μεις οι α να ξι
οι Δ ι να ταις σαις δε η σε ε σι Δ τει χι σης η
μας Δ σκε πη των πτε ρυ υ γω νων της α υ λθ σθ
δο ξης Δ φρ ρων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως
και βο ω ντας Δ εκ των κιν δυ νων λυ τρω σαι η
μας Δ ως τα ξι αρ χης των α νω Δυ να με ων 6

τὸ τέλος: ως τα ξι αρ χης των α νω Δυ να με ω

7
ω ων Δ

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ λ ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Τ ων λ ρα νι ι ω ων στρα τι ων Αρ χι στρα
τη γε δυ σω πλ λ με εν σε η μεις οι α να ξι
οι ι να ταις σαις δε η σε ε σι τει χι σης η
μας σκε πη των πτε ρυ υ γων της α υ λυ σλ
δο ξης φρ λων η μας προσ πι πτο ο ντα ας εκ τε νως
και βο ω ντας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σαι η
μας ως τα ξι αρ χηστων α νω Δυ να με ων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι. Θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τθ θα να
τθ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σθ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σθ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ων

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι. Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^Θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

υ ιυ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

πι πτε ρυ υ γων α νε μων

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευ μα

α τα και τς λει τς γς αυ τς πυ ρο ος φλο ο γα α α

α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων· «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ «ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα» οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ «πάντα ὑποτεταγμένα»· τὸν δὲ «βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου «δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμη').

Ἦχος Δι

Α λλη λς ι ι α Α α λλη η λς

ι ι ι ι α Α α α λ λη η λς

8 8 8 8 8 i i α α α Δ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν

εν τοι οι οis υ ψι ι στοis Δ

A λλη λ8 i i α A α λλη η λ8 8 8
i i i i α A α α αλ λη η λ8 8
8 8 8 8 8 i i α α α Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτόν, πασαι Αι δυ να α αμεις α αυ τ8 Δ

A λλη λ8 i i α A α λλη η λ8 8 8
i i i i α A α α αλ λη η λ8 8
8 8 8 8 8 i i α α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι

σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Ἦχος ὧ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ιοι ιοι ιοι Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

Ο ι ιοι ιοι ιοι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρϑ ς ς ς Χε ρϑ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως Δι ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ς και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι ιοι ιοι ιοι ιοι ιοι
ζω ο ο ποι ιοι ω ω Δ 22 Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα α α με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ α α α ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον Θ

Δι Θ

Π α ρα σχϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ι ε Ζ'

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ υ ρι ε Ζ'

Π α ρα α σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϝ ϝ Κυ ρι ι ε Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ Θ

ἢ ἕτερον

Κ α ι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι ι σ θ

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Π α τ ε ρ α Υ ι ο ν και Α γ ι ο ν Π ν ε ε υ μ α Τ ρ ι
α δ α ο μ ο υ σ ι ο ν και α χ ω ρ ι σ τ ο ν

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἵωνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ο ν ει ρ η ν η ς θ υ σ ι α ν αι ν ε σ ε
ω ς

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ²²

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ⁹

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ²²

Α μη η η ην ²²

Α μη η η ην ²²

Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ²²

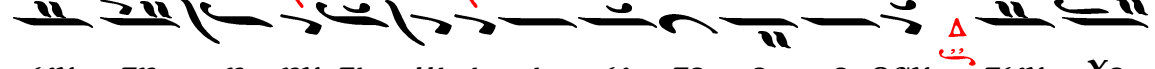
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

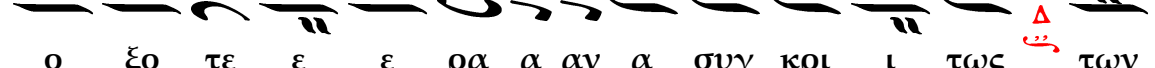
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

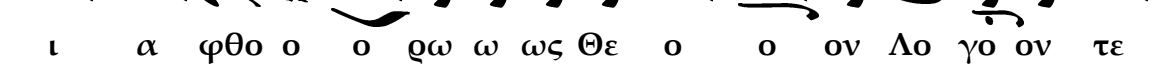
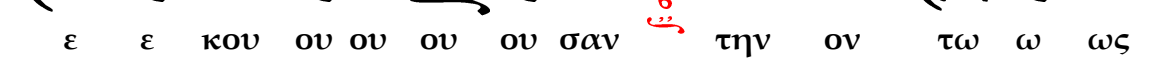
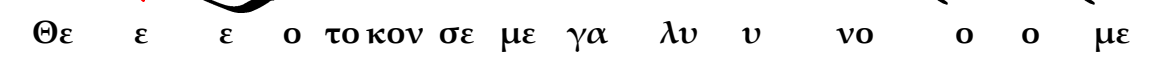

 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

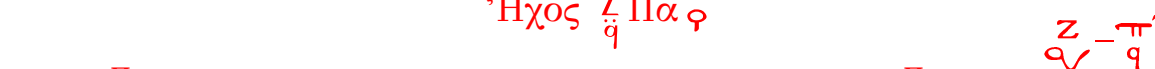
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ Δευτέρᾳ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

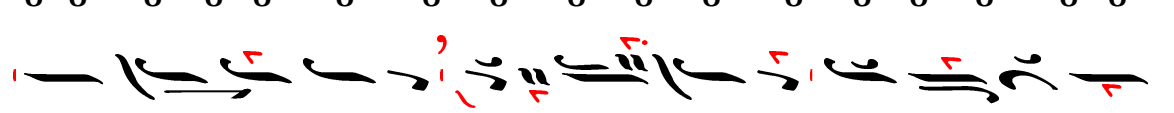
ᾠχος 4 Πα φ


 Ο ^{Πα} ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων τς ςς

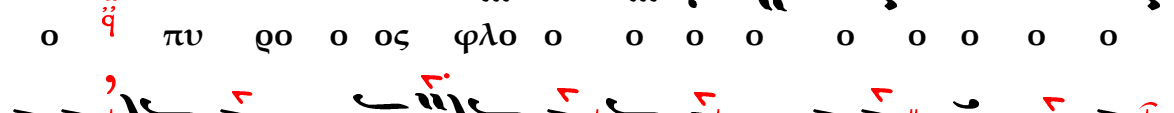
 α αγ γε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε

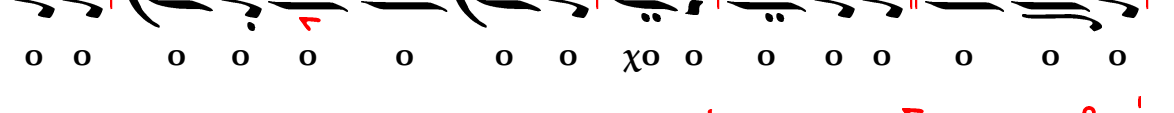
Νη Πα
 ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε λ8
 Νη Πα
 8 8 8 8ς α α α α α α Αv τ8 8 8 8
 7 9 πνε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Νη Πα
 α πνε ε ε ε ε μα α τα α α α 7α α α α
 Δι
 α α α 7 9 και αι τους λει του ουρ γου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
 Κε
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
 Δι Πα
 7 ου ου ου ου ου ους α α α α α λει του
 ου ουρ γου ου ου ου ους α αυ του ου ου ου 7 πv
 7 9
 ρο
 ο
 Δι
 ο

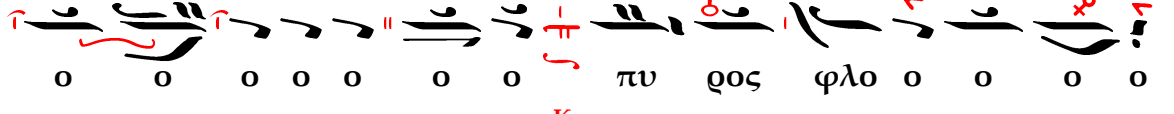

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

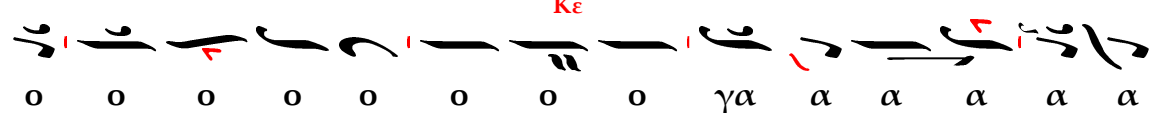

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

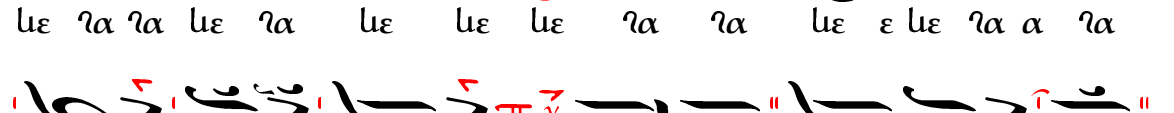

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

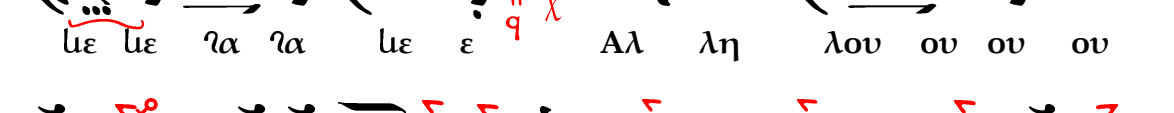

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

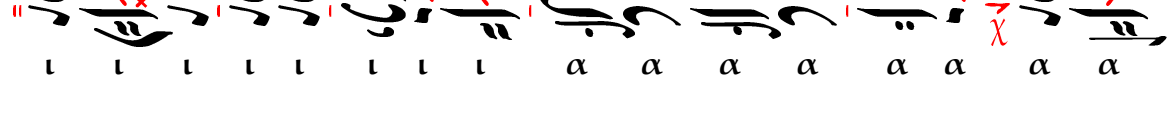

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

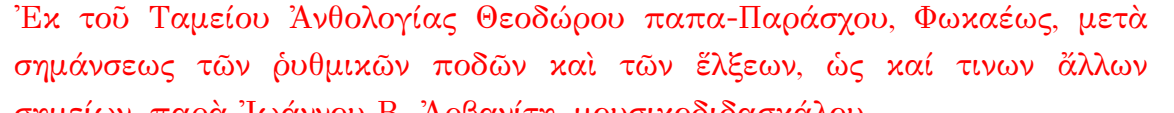

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

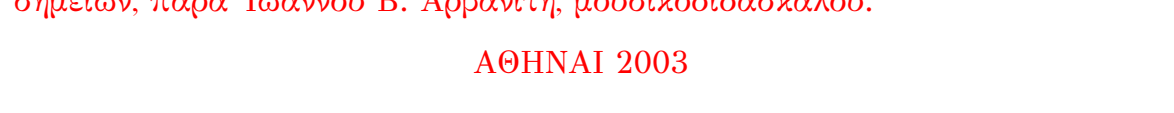

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

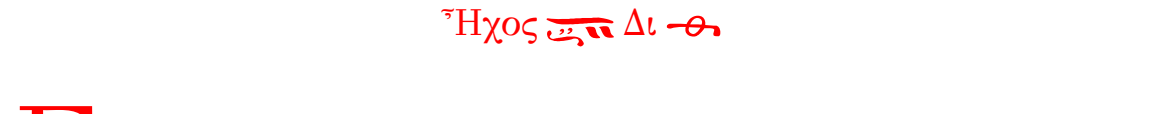

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

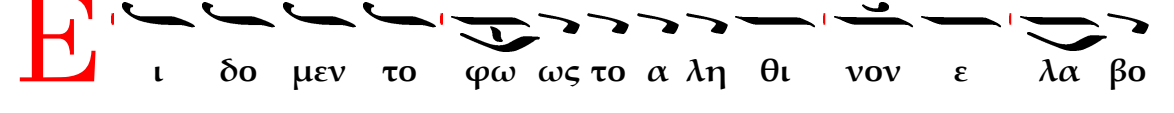

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

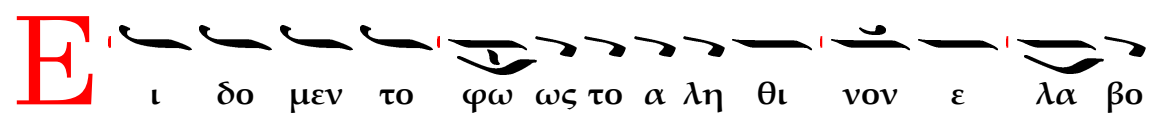

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

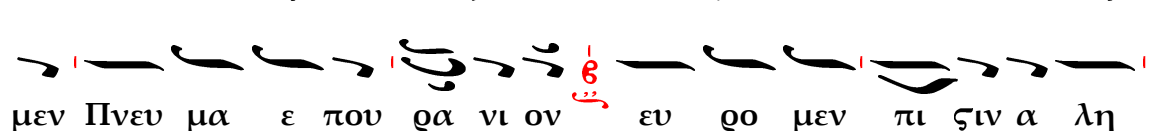

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-θ


 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο


 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϛ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ
 Α λλη λϛ ι̣ α Α λλη λϛ ι̣ α Α λλη
 λϛ ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ἢ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϛ ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϛ ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

							
τ	α	ω	ω	χ	ν	ο	οσ